

ПРОРОКЪ.

Откакъ прѣдвѣчнитѣ огньове
Възлюбихъ въ чиста висина,
Азъ пихъ отъ смъртнитѣ отрови,
Понесохъ кръсть на рамена.
Азъ всички тайни бѣхъ изпиталъ,
Но, ахъ, покорна и сама,
Душа ми въ земната обитель
Привѣтъ отъ нийдѣ не вземá.
Въ сърдцата виждахъ — пълна користь,
И въ погледитѣ — нелюбовь.
О, тая черна, тежка горестъ
На неразгадния зовъ!